

МЕТОДОЛОГІЧНІ ТА ПРАГМАТИЧНІ АСПЕКТИ СУЧАСНОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ АКТИВНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Доведено, що в основі сучасних інноваційних досліджень мають бути емпірично підтверджені теоретичні знання, які потрібно використовувати на практиці. Проаналізовані інновативні складові діяльності підприємств та визначено, що вони мають відповідати прагненням і потребам внутрішнього й зовнішнього середовища підприємства. Запропоновано послідовність рішень щодо запровадження інноваційної ідеї, яка дозволяє виявити пріоритетність проблем, дослідити її інноваційну складову, дифузю та наслідки її втілення. Констатовано, що пошук інновативної складової діяльності підприємств має відповідати реаліям сучасного стану, вимогам і потребам регіональної, національної й світової економіки.

Ключові слова: методологія, інноватика, прагматика, емпіричні дослідження, пріоритети, потреби, дифузія, наслідки.

Постановка проблеми. Інтерес до інноваційної діяльності, її розвитку на різних рівнях управління, галузях економіки та сферах діяльності майже ніколи не згасає з часів давньої ери до сьогодення. Саме методологічні і прагматичні аспекти інноваційної активності різних суб'єктів господарювання - є основою досліджень багатьох науковців, у різних вищах, установах, що знаходяться у різних регіонах, територіях та державах. Не можна сказати, що суттєво змінилися методи дослідження інновацій, проте самі інновації - виокремилися у окрему галузь знань - інноватика, а в сучасних українських реаліях ще тільки набуває свого прогресивного розвитку інновативна економіка. Бо ті дослідження з інноваційної діяльності, що відбуваються наразі на теренах України [1, 2, 3, 4], за результатами запровадження - не відповідають вимогам часу, а тим більше соціально-економічній ситуації, що є у більшості регіонах та підприємствах, а тільки розкривають специфіку [5, 6, 7, 8] та індивідуальність галузі досліджень [9, 10, 11, 12]. А деякі [13, 14] - просто відносяться до тих, про які можна сказати, що вони не привносять ніякої методологічної та прагматичної новатики у досліджувані питання, а тим більше - не мають в основі емпіричного рівня знань; не показують напрями отримання окремих емпіричних фактів (даних спостережень та експериментів), що стимулюють розвиток теоретичного рівня знань; не розкривають нові проблеми та завдання, що дають змогу побу-

дувати систему законів, методів та інструментів пізнання сутності досліджуваних проблем; не відкривають нові перспективи пояснення, передбачення фактів, а також умов, в яких мають здійснюватися експерименти. Тобто не мають в основі тих емпірично підтверджених теоретичних знань, які можуть бути використані практично.

Аналіз останніх публікацій та досліджень. Сьогодні, як і 10 років, і півстоліття тому, було і є дуже актуально досліджувати всілякі питання, що стосуються інновацій й інноваційної активності будь-чого. Можна сказати, що розвиток методології та практики досліджень методологічних та прагматичних питань інновацій йде по спіралі, коли автори [1 - 12] впродовж не одного десятиліття повертаються до розгляду одних і тих же питань та привносять нові (чи удосконалюють існуючі) якості у технологію їх досліджень. Є і такі публікації зарубіжних авторів [15, 16], що роблять прорив у поглядах на інновації, поширенні та розповсюдженні нових ідей у суспільствах щодо уникнення тих техногенних катастроф, фінансово-економічних банкрутств та соціальних занепадів, що спіткало вже не одне покоління. Саме цей прорив відбувається в рамках інноватики - науки, що інтегрує різні міжгалузеві, міждисциплінарні знання [17], які змінюють, створюють чи впроваджують нові методи, оригінальні ідеї та продукти [18, с.733]. Із сучасних дослідників мало хто застосовує інноватику як науку для обґрунтування своїх новітніх методів і інструментів, а

переважно для узагальнень і введення нового понятійного апарату [19, с. 19 - 44]. А іноді автори [13, 14, с. 193 - 215], навіть, не підозрюють, що розроблюють додаткове «колесо» з методів і інструментів управління до «возу» інновацій. Тому виникає потреба у розгляді тих інновативних складових діяльності підприємств, які б відповідали прагненням і потребам не тільки колективу працівників, але й населенню регіону, де воно розташоване.

Звідси, **метою даної статті** – є пошук інновативної складової діяльності підприємств, яка має відповідати реаліям сучасного стану регіону, де вони знаходяться, вимогам і потребам національної й світової економіки.

Виклад основного матеріалу дослідження. Специфіка інноватики полягає в тому, що вона є міждисциплінарною методологією особливого типу [17]. Інноватика забезпечує таке інтегрування знань, у процесі якого спеціальні науки (економіка, управління, соціологія, психологія, кібернетика, філософія та ін.) зберігають свою самостійність і специфічність. Усі теоретичні концепції і фактичні дані об'єднуються навколо інноваційних проблем, що інтегрують різноманітні наукові знання, котрі сприяють підвищенню практичної ефективності. Теоретична інноватика вирішує проблеми розвитку основ наукової методології, а прикладна - розв'язує їх в різних галузях господарювання, напрямах діяльності з реалізації нововведень й досягнення ефекту для забезпечення суспільного добробуту.

Як свідчить досвід розвинених країн, життєздатність національних економік насамперед визначається масштабами та якістю впровадження нових ідей, нових технологій, нових управлінських систем, нових продуктів, які є результатом розвитку науки про інноваційну діяльність. За кордоном, у першу чергу в США, Німеччині, виходить багато літератури з питань інноватики, де автори роблять висновки, що нововведення підкоряються певним законам і можуть бути передбаченими. Дослідники підтримують хвильову, циклічну концепцію розвитку нововведень [20, с. 203 - 241]. Проте будь-яка наука виникає і

розвивається виходячи з потреб практики, яка складає основу розвитку теорії. Саме потреби практики, необхідність вирішення конкретних прикладних завдань стимулюють розвиток наукових знань. Тому розвиток інноватики пов'язаний з накопиченням практичних невирішених завдань, наявним зарубіжним й вітчизняним досвідом і необхідністю теоретичного його узагальнення.

Навряд чи можна заперечувати, що фундаментальним імпульсом появи будь-якої інновативної ідеї є незадоволення якимось суттєвими потребами, такими як: продуктами споживання, методами виробництва чи транспортування, ринками збуту, формами індустріальної організації та підприємництва. Ці істини Шумпетер доводив ще у 50 роках минулого століття [21, с. 117]. Тому не дивно, що впровадженням більшості новачійних ідей наразі займаються такі галузі як економіка, сільське господарство, комунікації, освіта, охорона здоров'я та напрями знань як організація виробництва, маркетинг і менеджмент, державне управління, статистика, соціологія, психологія, географія [15, с. 514, 515]. А на цій базі виникає новий напрям дослідження інновацій на перетині різних знань, дисциплін та інших нетрадиційних аспектів таких як сільська соціологія, економічна психологія, людська економіка та інше. Проте для того, щоб така інновативна ідея запрацювала і сприймалась більшістю зацікавлених осіб – потрібно мати перелік тих пріоритетних проблем, які слід вирішувати у першу чергу. І такі першочергові проблеми, наразі, мають соціальний відтінок, бо знаходять підтримку не тільки на підприємстві, але й серед населення, що складає його оточуюче середовище. Тому від виникнення інновативної ідеї до її запровадження повинні відбутися наступні етапи (рис. 1):

Згідно рис. 1 має відбуватись така послідовність рішень щодо запровадження інноваційної ідеї:

1. Виявлення пріоритетності проблем, за якою буде відбуватися створення інноваційної ідеї, має відбуватися із залученням усіх зацікавлених осіб на мікро- і макро- рівнях, бо саме соціальна ефективність та прикладний аспект застосування повинен викликати певну підтримку у суспільстві і сприяти розповсюдженню цих інноваційних ідей серед більшої кількості підприємств.

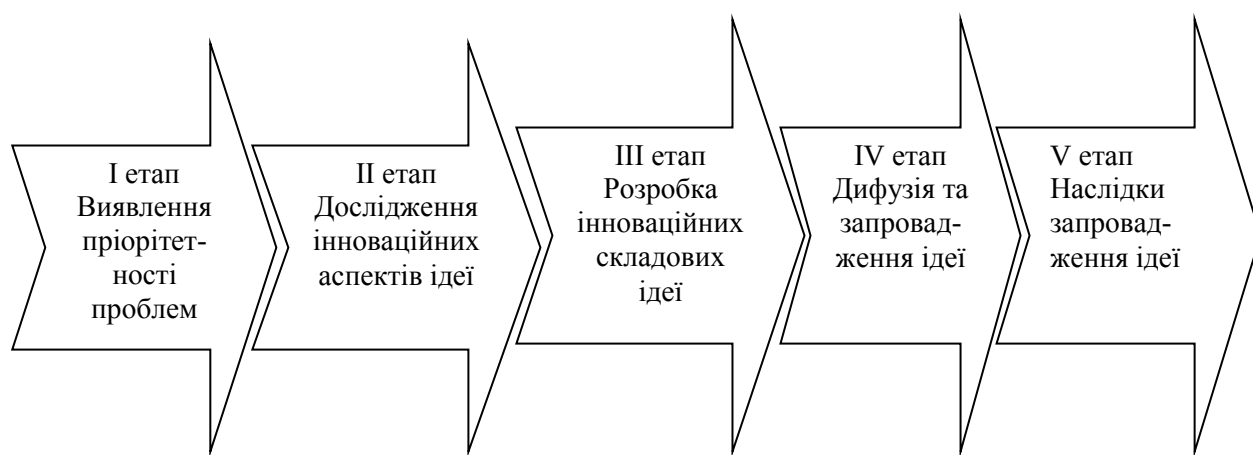

Рис. 1. Етапи запровадження інноваційної ідеї
Джерело: розроблено автором із залученням [15, с. 163]

2. Виходячи з п. 1 – на II етапі дослідження мають емпірично виявлятися усі найбільш доцільні інновативні аспекти ідеї. Пропонувати тільки деякі аспекти технічних, технологічних, виробничих інновацій на рівні традиційного «удосконалення» чогось без ув'язки з іншими спорідненими або ні аспектами діяльності підприємства – вже є соціально і економічно не вигідним. І розраховувати на суцільну підтримку такої ідеї на всіх рівнях управління підприємства та за його межами – вже не може йти й мови. Тому й виходить, що докторські дисертації в Україні захищаються і є наявність в них не одного аспекту новизни щодо інновацій з ключовим словом «вперше» [13, с. 4], проте навряд чи якесь підприємство, що запровадило ці "новітні" ідеї уперше [13, с. 6], може похвалитися тими перевагами та вирішенням пріоритетних проблем на підприємстві. Тобто прикладний аспект подібних досліджень – досить сумнівний, бо він не підтверджений хоч-якимись емпіричними дослідженнями за цими підприємствами. А значить, можна порекомендувати нашим теперішнім й майбутнім науковцям перейматися не стільки розкриттям актуальності вирішуваної проблеми, а більше доцільністю, необхідністю, пріоритетністю досліджуваної ними проблеми для сучасних українських підприємств.

3. А ось розробка інноваційної складової ідеї має виходити з існування певних технологій, виходячи зі складу проблем (потреб), які слід розв'язувати з використанням певних інструментів. Кожний ін-

струмент має два аспекти (частини) [15, с. 164]: 1) апаратну, яка складається із матеріальної бази (обладнання, продуктів тощо) та 2) інформаційну, котра складається із знань, умінь, методів, принципів і т.п. Тобто кожна розробка інноваційної ідеї має ґрунтуватися на результатах взаємодії наукових методів та реальних практичних проблем.

Слід пам'ятати і про те, що розроблення новітньої ідеї – це процес надання її у певній формі [15, с. 172], що задовольняє потребам усіх користувачів. Цей етап може завершуватися комерціалізацією, проте коли мова йде про інновативні розробки, то тут слід підкреслювати важливість досягнення соціально-економічного ефекту і розповсюдження цього досвіду серед зацікавлених осіб, споживачів (сторін, підприємств, урядових і неурядових організацій) будь-яким способом, включаючи укладання угод на надання інформаційних, консультативних послуг на оплатній і безоплатній основі. Тобто процес розробки інноваційної ідеї має сприяти обміну інформації, розповсюдженню досвіду і отримання схвальних відгуків на запропоновані технології вирішення пріоритетних проблем, особливо в мінливих умовах української дійсності. І чим більша кількість підприємств освоїть ці нові ідеї, тим більше вигоди отримає не тільки головний розробник, але й те регіональне суспільство, де воно розташоване, бо в котре слід наголосити [22, с. 157 - 177] на тих важливих цінностях, що мають нести усі інновативні розробки: їх технології мають змінювати вну-

трішнє і зовнішнє суспільство підприємства. А значить така технологія – має бути продуктом суспільства, на який впливають норми, цінності та рівень культури існуючої соціально-економічної системи. Безумовно, на склад деяких технологій можуть впливати урядові постанови щодо дотримання вимог безпеки, охорони здоров'я та довкілля, проте саме соціальне конструювання і спрямованість має визначати запровадження і розповсюдження інновативних технологій.

4. Щодо дифузії інноваційної ідеї, то тут слід розглядати не тільки традиційні способи поширення інформації про інновації (комунікаційні канали, опитування, польові дослідження), але й усі інші із залученням неформальних лідерів. На IV етапі процес запровадження інноваційної ідеї може відбуватися шляхом передачі винайдених технологій іншим зацікавленим споживачам з метою більш широкого використання теоретичних і практичних складових. Цей процес може бути двонаправленим чи багато комунікаційним: від розробника – до зацікавлених осіб і навпаки. Таким чином можуть виправлятися помилки. Чим більше установ будуть задіяні до опрацювання цієї технології – тим більшого розуміння, підтримки щодо її важливості і необхідності розповсюдження можна знайти у її користувачів. В рамках розповсюдження інновативних технологій можна проводити конференції, на яких може досягатися консенсус у вирішенні наболілих питань щодо застосування нових технологій, проведення випробувань для доведення їх до довершених.

5. Наслідки запровадження інновативної ідеї можна оцінювати за результатами змін у мікро- і макро- соціально-економічних системах, де запроваджуються новітні технології. Дослідження наслідків дозволяють виявити чинники, які впливають на досягнення позитивних результатів та поширення досвіду запровадження ефективних технологій. А також відпрацювання інструментів моніторингу за дослідженням безпосереднього внеску інновативної ідеї у фундаментальні основи розвитку теорії і практики тих наук, на яких ґрунтується запроваджувана ідея.

Висновки та напрями подальших досліджень. Проведено дослідження доводить, що:

А) з кожним роком кількість досліджень інноваційної спрямованості збільшу-

ється, проте не всі вони мають пряме відношення до інноватики, а тим більше – не носять емпіричного характеру.

Б) сучасні соціально-економічні проблеми, що існують в діяльності українських підприємств, примушують ініціювати їх вирішення шляхом залучення інновативних ідей до розв'язання тих пріоритетів, що висуває і вимагає задовольнити мікро і макросередовище.

В) виникає новий напрям дослідження інновацій на перетині різних знань, дисциплін - інновативна ідея, що має соціальний відтінок, бо наводить підтримку не тільки на підприємстві, але й серед населення, що складає його оточуюче середовище.

Г) наслідки запровадження інновативних ідей мають оцінюватись за результатами соціально-економічних змін у внутрішньому і зовнішньому середовищі підприємств.

Д) методологія сучасних інноваційних досліджень не відрізняється від тієї, що існувала ще в минулому столітті, проте має базуватися на рівні емпіричних знань і фактів, розкривати нові проблеми та завдання, що дають змогу побудувати нову систему законів, методів та інструментів

Е) прагматичний підхід до сучасних інновацій має бути виваженим, обґрунтованим і спрямований на вирішення пріоритетних прикладних проблем, що стимулюють розвиток наукових знань.

Напрями подальших досліджень будуть спрямовані на соціалізацію інновативних ідей та виявлення інструментів найшвидшого управління ними та запровадження у практику діяльності підприємств, особливо тих, що примикають до зон атитерористичних операцій та потребують першочергового вирішення соціально-економічних проблем.

Література

1. Уварова Ю. М. Удосконалення управління інноваційними процесами на підприємстві: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук за спец. 08.00.04 – економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності) / Ю.М. Уварова. - Сєвєродонецьк: СХУ ім. В. Даля, 2015. – 20 с.

2. Літвінова І. М. Інформаційне забезпечення інноваційного розвитку підприємства: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня

канд. екон. наук за спец. 08.00.04 – економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності) / І.М. Літвінова. - Северодонецьк: СХУ ім. В. Даля, 2015. – 19 с.

3. *Бабенко М. К.* Забезпечення інноваційної активності підприємства на основі менеджменту: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук за спец. 08.00.04 – економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності) / М.К. Бабенко. - Северодонецьк: СХУ ім. В. Даля, 2016. – 20 с.

4. *Топух І. П.* Використання інтелектуального капіталу в управлінні інноваційною діяльністю підприємства: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук за спец. 08.00.04 – економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності) / І.П. Топух. - Северодонецьк: СХУ ім. В. Даля, 2017. – 24 с.

5. *Ткаченко О. А.* Удосконалення системи мотивації праці в умовах інноваційного розвитку економіки: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук за спец. 08.00.07 – демографія, економіка праці, соціальна економіка і політика / О.А. Ткаченко. – Кіровоград: Кіровоградський національний технічний університет, 2014. – 20 с.

6. *Шестер І. В.* Формування персоналу інноваційного підприємства: Використання інтелектуального капіталу в управлінні інноваційною діяльністю підприємства: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук за спец. 08.00.04 – економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності) / І.В. Шестер. - Северодонецьк: СХУ ім. В. Даля, 2016. – 21 с.

7. *Захаркін О. О.* Стейкхолдерська концепція вартісно-орієнтованого управління інноваційною діяльністю підприємств: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня докт. екон. наук за спец. 08.00.04 – економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності) / О.О. Захаркін. - Северодонецьк: СХУ ім. В. Даля, 2017. – 38 с.

8. *Захаркін О. О.* Вартісно-орієнтоване управління інноваційною діяльністю підприємств: методологічні засади, світовий та вітчизняний досвід: монографія / О.О. Захаркін. – Суми: Сумський державний університет, 2015. – 400 с.

9. *Жеребченко Т. І.* Стимулювання інноваційної праці вчителів в умовах модернізації освіти: автореф. дис. на здобуття наук.

ступеня канд. екон. наук за спец. 08.00.07 – демографія, економіка праці, соціальна економіка і політика / Т.І. Жеребченко. – Кіровоград: Кіровоградський національний технічний університет, 2014. – 20 с.

10. *Гвоздович Ю. О.* Формування та використання інноваційного потенціалу молоді: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук за спец. 08.00.07 – демографія, економіка праці, соціальна економіка і політика / Ю.О. Гвоздович. – Кіровоград: Кіровоградський національний технічний університет, 2014. – 20 с.

11. *Завойських Ю. А.* Домінанти міжрегіонального інноваційного співробітництва: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук за спец. 08.00.05 – розвиток продуктивних сил і регіональна економіка / Ю.А. Завойських. – Северодонецьк: СХУ ім. В. Даля, 2015. – 20 с.

12. *Ключнікова К. Г.* Впровадження форсайту в управління інноваційним розвитком регіону: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук за спец. 08.00.05 – розвиток продуктивних сил і регіональна економіка / К.Г. Ключнікова – Северодонецьк: СХУ ім. В. Даля, 2016. – 20 с.

13. *Клюс Ю. І.* Формування та розвиток корпоративної системи управління інноваціями: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня докт. екон. наук за спец. 08.00.04 – економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності) / Ю.І. Клюс. - Северодонецьк: СХУ ім. В. Даля, 2017. – 36 с.

14. *Клюс Ю. І.* Корпоративна система управління інноваціями: формування та розвиток: [монографія] / Ю.І. Клюс. – Лисичанськ: «КИТ-Л», 2015. – 356 с.

15. *Еверетт М.* Роджерс. Дифузія інновацій / Пер. з англ. Василя Старка. / Р. М. Еверетт - К.: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2009. – 591 с.

16. *Гессен Д. О.* Біг на місці: парадокси конкуренції / Даг О. Гессен, Томас Гілланд Еріксен; пер. с норвезьк. І. Сабор. – К.: Ніка-Центр, 2014. – 208 с.

17. Основні поняття і сутність теорії інноватики. Режим доступу: <http://library.if.ua/book/4/462.html>

18. Concise Oxford English Dictionary. Edited by C. Soanes, A. Stevenson. - New York: Oxford University Press, 2009. – 1681 p.

19. *Захаркін О. О.* Стейкхолдерська концепція вартісно-орієнтованого управління інноваційною діяльністю підприємств:

дис. на здобуття наук. ступеня докт. екон. наук за спец. 08.00.04 – економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності) / О.О. Захаркін. - Суми: Сумський державний університет, 2017. – 621 с.

20. *Шумпетер А. Й.* Теорія економічного розвитку. Дослідження прибутків, капіталу, кредиту, відсотка та економічного циклу / Пер. с англ. В. Старка. – К.: Вид-во «Києво-Могилянська академія», 2011. - 242 с.

21. *Schumpeter, Joseph A.* (1950). Capitalism, Socialism, and Democracy. New York: Harper and Row, 431.

22. Механізм відтворення соціально-економічного потенціалу країни / [Колектив авторів], за наук. ред. Т.В. Калінеску. - Сєвєродонецьк: вид-во СЛУ ім. В. Даля, 2016.- 320 с.

References

1. *Uvarova, Y.M.* (2015) Improvement of management of innovation processes on enterprises. Manuscript of candidate degree for specialty 08.00.04 – Economics and enterprise management (by type of economic activity). Severodonetsk: Volodymyr Dahl East Ukrainian National University, 20.

2. *Litvinova, I.M.* (2015). Informational support of enterprise innovation development. Manuscript of candidate degree for specialty 08.00.04 – Economics and enterprise management (by type of economic activity). Severodonetsk: Volodymyr Dahl East Ukrainian National University, 19.

3. *Babenko, M.K.* (2016). Providing innovative activity of enterprise on the basis of knowledge management. Manuscript of candidate degree for specialty 08.00.04 – Economics and enterprise management (by type of economic activity). Severodonetsk: Volodymyr Dahl East Ukrainian National University, 20.

4. *Topuch, I.P.* (2017). Utilization of intellectual capital in management of enterprise innovative activity. Manuscript of candidate degree for specialty 08.00.04 – Economics and enterprise management (by type of economic activity). Severodonetsk: Volodymyr Dahl East Ukrainian National University, 20.

5. *Tkachenko, O.* (2014). Improvement of System of Labor Motivation in Terms of Innovative Economic Development. Manuscript of candidate degree for specialty 08.00.07 – Demography, Labor Economics, Social Economics

and Politics. Kirovograd: Kirovograd National Technical University, 20.

6. *Shester, I.V.* (2016). Forming of personnel of innovative enterprise. Manuscript of candidate degree for specialty 08.00.04 – Economics and enterprise management (by type of economic activity). Severodonetsk: Volodymyr Dahl East Ukrainian National University, 21.

7. *Zakharkin, O.O.* (2017). Stakeholder value-based management of innovative activity of enterprise. Manuscript of doctorate degree for specialty 08.00.04 – Economics and enterprise management (by type of economic activity). Severodonetsk: Volodymyr Dahl East Ukrainian National University, 38.

8. *Zakharkin, O.O.* (2015). Cost-oriented management of enterprises innovative activity: methodological principles, world and domestic experience: monograph. Sumy: Sumy State University, 400.

9. *Zherebchenko, T. I.* (2014). Stimulation of innovative work of teacher in the conditions of modernization of education. Manuscript of candidate degree for specialty 08.00.07 – Demography, Labor Economics, Social Economics and Politics. Kirovograd: Kirovograd National Technical University, 20.

10. *Hvozduvych, Yu.* (2014). Formation and Using of the Innovative Potential of the Youth. Manuscript of candidate degree for specialty 08.00.07 – Demography, Labor Economics, Social Economics and Politics. Kirovograd: Kirovograd National Technical University, 20.

11. *Zavoyskih, Y.A.* (2015). Dominants of interregional innovative collaboration policy. Manuscript of candidate degree for specialty 08.00.05 – Development of productive forces and regional economy. Severodonetsk: Volodymyr Dahl East Ukrainian National University, 20.

12. *Kluchnikova, K.G.* (2016). Implementation of foresight in management of innovative development of region. Manuscript of candidate degree for specialty 08.00.05 – Development of productive forces and regional economy. Severodonetsk: Volodymyr Dahl East Ukrainian National University, 20.

13. *Klus, Y.I.* (2017). Formation and development of corporate innovation management. Manuscript of doctorate degree for specialty 08.00.04 – Economics and enterprise management (by type of economic activity). Severodonetsk: Volodymyr Dahl East Ukrainian National University, 36.

14. Klus, Y.I. (2015). Corporate control system by innovations: forming and development: monograph. Lysychansk: "KIT-L", 356.

15. Everett, M. Rogers (2009). Diffusion of innovations. Kyiv: Published house "Kyiv-Mogylianska Academy", 591.

16. Hessen, O. Dag & Eriksen, Thomas Hylland (2014). Hurried in place: paradoxes of competition. Kyiv: Nika-center, 208.

17. Basic concepts and essence of innovate theory. Retrieved from: <http://library.if.ua/book/4/462.html>

18. Concise Oxford English Dictionary (2009). Edited by C. Soanes, A. Stevenson. New York: Oxford University Press, 1681.

19. Zakharkin, O.O. (2017). Stakeholder value-based management of innovative activity

of enterprise. Dissertation of doctorate degree for specialty 08.00.04 – Economics and enterprise management (by type of economic activity). Sumy: Sumy State University, 62.

20. Schumpeter, Joseph A. (2011). Theory of economic development. Research of incomes, capital, credit, percent and economic cycle. Kyiv: Published house "Kyiv-Mogylianska Academy", 242.

21. Schumpeter, Joseph A. (1950). Capitalism, Socialism, and Democracy. New York: Harper and Row, 431.

22. A mechanism of recreation the socio-economic potential of country (2016). Edited by T.V. Calinescu. Severodonetsk: Published Volodymyr Dahl EUNU, 320.

Калинеську Т. В.

Методологічні та прагматичні аспекти сучасної інноваційної активності підприємств

Доказано, що в основі сучасних інноваційних досліджень повинні бути емпірично підтверджені теоретичні знання, які слід використовувати на практиці. Проаналізовані інноваційні складові діяльності підприємств і визначено, що вони повинні відповідати прагненням і потребам внутрішньої і зовнішньої середовища підприємства. Представлено послідовність рішень для впровадження інноваційної ідеї, яка дозволяє виявити пріоритетність проблем, дослідити її інноваційну складову, дифузії і наслідки її впровадження. Констатовано, що пошук інноваційної складової діяльності підприємств повинен відповідати реальності сучасного стану підприємства, вимогам і потребам регіональної, національної і світової економіки.

Ключові слова: методологія, інноватика, прагматика, емпіричні дослідження, пріоритети, потреби, дифузія, наслідки.

Calinescu T.

Methodological and pragmatic aspects of modern innovative activity of enterprises

It was well-proven that in bases of modern innovative researches must to be empiric confirmed theoretical knowledge, which used at practice. Analyze of innovative constituents activity of enterprises is underlined, that its must answer aspirations and necessities of internal and external environment of enterprise. The offered sequence of decisions for input of innovative idea is allowed to educe priority of problems, investigate it innovative constituent, diffusion and consequences of its realization. It is established, that the search of innovate component of enterprises activity must answer realities of the modern state of enterprise, requirements and necessities of regional, national and world economy.

Keywords: methodology, innovate, pragmatist, empiric researches, priorities, necessities, diffusion, consequences.

Рецензент: Бурлуцький С. В. – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри «Економіка підприємства» Донбаської державної машинобудівної академії, м. Краматорськ, Україна.

Reviewer: Burlutskyi S.V. – Professor, PhD in Economics, Chair of Enterprise Economy Department of Donbas State Machine-building Academy, Kramatorsk, Ukraine.

e-mail: magistrdr@gmail.com

*Стаття подана
10.09.2017 р.*